

مجلة حقوقی، نشریه دفتر خدمات حقوقی بین‌المللی
جمهوری اسلامی ایران
شماره بیست و پنجم، ۱۳۷۹، صص ۳۶۷ - ۳۱۳

کنوانسیون منع شکنجه و دیگر رفتارها یا مجازاتهای بیرون حمانه، غیرانسانی یا تردیلی (۱۹۸۴)

کشورهای عضو این کنوانسیون،
با عنایت به اینکه مطابق اصول
مصطفحه در منشور ملل متحد، شناسایی حقوق
مساوی و غیرقابل واگذاری برای کلیه
اعضای جامعه بشریت زیربنای آزادی،
عدالت و صلح در جهان است،
با قبول اینکه حقوق مذبور از کرامت
ذاتی انسان سرچشم می‌گیرد،
با درنظر گرفتن تکلیفی که کشورها
براساس منشور، به ویژه ماده ۵۵ آن،
به منظور ارتقای احترام همه‌جانبه به
حقوق بشر و آزادی‌های اساسی و نیز رعایت
آنها به عهده گرفته‌اند،

باتوجه به ماده ۵ اعلامیة جهانی حقوق بشر و ماده ۷ ميثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی، درخصوص ممنوعیت إعمال شکنجه یا رفتارها و مجازات‌های بیرحمانه، غیرانسانی یا ترذیلی نسبت به افراد،

همچنین با درنظر داشتن اعلامیة حمایت از قربانیان شکنجه و دیگر رفتارها یا مجازات‌های بیرحمانه، غیرانسانی یا ترذیلی که در تاریخ نهم دسامبر ۱۹۷۵ به تصویب مجمع عمومی سازمان ملل متحد رسیده است،

با عزم به کاراتر ساختن تلاش‌های معمول درجهت از میان برداشتن شکنجه و دیگر رفتارها یا مجازات‌های بیرحمانه، غیرانسانی یا ترذیلی در سراسر دنیا، مراتب زیر را مورد توافق قرار داده‌اند:

بخش یک ماده ۱

۱. در این کنوانسیون واژه «شکنجه» عبارت است از ایراد عمدی هرگونه درد و یا رنج شدید بدنی یا روحی به یک شخص از جانب مأمور رسمی دولت و یا کسی که در سمتی رسمی عمل می‌کند، و یا به تحریک و یا اجازه و یا سکوت او به منظور اخذ اطلاعات و یا اقرار از شخص و یا شخص ثالث، مجازات وی از بابت عملی که وی و یا شخص ثالث مرتکب شده و یا مظنون به ارتكاب آن است، ارعاب و یا اجبار او و یا شخص ثالث و یا به هر دلیلی که مبتني بر هرگونه تبعیض باشد. درد و یا رنجی که از مجازات‌های قانونی ناشی می‌شود و یا جزء لاینفک و یا لازمه آنهاست، از شمول این تعریف خارج است.

۲. مفاد این ماده به گستره شمول اسناد بین‌المللی یا قوانین داخلی که به نوعی متضمن مقررات عام الشمولتری باشد، هیچ‌گونه خدشهای وارد نمی‌کند.

مادة ۲

۱. هر کشور عضو مکلف است کلیة تدابیر مؤثر تقنیزی، اداری، قضایی و

غیر آن را برای پیشگیری از شکنجه در سرتاسر قلمروی تحت صلاحیت خود اتخاذ کند.

۲. هیچگونه شرایط استثنایی مثل حالت جنگ یا تهدید به آن، ناآرامی‌های سیاسی داخلی، یا هرگونه وضعیت فوق العاده عمومی نمیتواند به عنوان دستاویزی برای توجیه شکنجه مورد استناد قرار گیرد.

۳. دستور افسر و یا مقام دولتی مافوق نمیتواند مستمسکی برای توجیه شکنجه قرار گیرد.

مادة ۳

۱. چنانچه دلایل متقنی درمورد تحت شکنجه قرارگرفتن شخص وجود داشته باشد، هیچ کشور عضوی نباید به اخراج، برگرداندن و یا استرداد وی مبادرت ورزد.

۲. به منظور احراز وجود اینگونه دلایل، مقامات صلاحیتدار عند الاقتضا کلیه ملاحظات مربوطه از جمله وجود یک الگوی

رفتاری ثابت از نقض فاحش، آشکار یا گسترده حقوق بشر در کشور مربوطه را درنظر می‌گیرند.

ماده ۴

۱. هر کشور عضو مراقبت به عمل خواهد آورد تا کلیه اشکال شکنجه در قانون جزای آن کشور عنوان مجرمانه داشته باشد. شروع به ارتکاب شکنجه و معاونت یا مشارکت در آن نیز تابع همین حکم است.

۲. هر کشور عضو با تعیین مجازات‌های متناسب با طبع سنگین این جرایم، ارتکاب این‌گونه بزه‌ها را قابل مجازات اعلام خواهد کرد.

ماده ۵

۱. هر کشور عضو تدابیر لازم را برای احراز صلاحیت قضایی خود درمورد جرایم

موضوع ماده ۴ در موارد زیر اتخاذ خواهد کرد:

الف - در صورتی که جرایم مزبور در هر نقطه از قلمرو تحت صلاحیت آن یا در کشتی یا هواییماً ثبت شده نزد آن کشور ارتکاب یافته باشد،
ب - در صورتی که متهم تبعه آن کشور باشد،

ج - چنانچه قربانی دارای تابعیت آن کشور باشد، مشروط بر اینکه آن کشور مقتضی بداند.

۲. همچنین هر کشور عضو تدابیر لازم را برای احراز صلاحیت خود نسبت به اینگونه جرایم در مواردی که متهم در قلمرو قضایی وی حضور دارد [ولی] آن کشور مطابق ماده ۸ وی را به هیچگیک از کشورهای مذکور در بند ۱ این ماده مسترد نمیکند، اتخاذ خواهد نمود.

۳. این کنوانسیون نافی هیچگونه صلاحیت کیفری موجود در قوانین داخلی نیست.

ماده ۶

۱. هر کشور عضو کنوانسیون که شخص متهم به ارتکاب یکی از جرایم اشاره شده در ماده ۴، در سرزمین آن حضور دارد، پس از بررسی اطلاعات در دسترس و احراز ضرورت با توجه به اوضاع و احوال موجود، او را بازداشت یا اقدامات قانونی دیگری را برای تأمین حضور متهم [در دادگاه] اتخاذ نماید. بازداشت و اقدامات قانونی دیگر طبق قانون کشور عضو صورت خواهد گرفت، ولی ادامه آنها فقط تا زمانی امکان‌پذیر است که برای طرح هرگونه دعوای کیفری یا استرداد لازم باشد.

۲. کشور مذبور فوراً تحقیقات مقدماتی را درمورد واقعیات امر انجام نماید.

۳. به شخص تحت بازداشت مطابق بند اول این ماده کمک خواهد شد تا فوراً با نزدیکترین نماینده مربوطه از کشور متبع خود، یا درصورت بدون تابعیت بودن، با نماینده کشور اقامتگاه معمولی خود، تماس برقرار کند.

۴. هر کشوری که در اجرای این ماده شخص را بازداشت نموده است، فوراً مراتب بازداشت متهم و شرایطی که بازداشت وی را ایجاد کرده است، به کشورهای اشاره شده در بند اول ماده ۵ اطلاع خواهد داد. کشوری که تحقیقات مقدماتی پیش‌بینی شده در بند ۲ این ماده را انجام میدهد، یافته‌های خود را فوراً به کشورهای مذکور گزارش و قصد خود را برای اعمال یا عدم اعمال صلاحیت نسبت به متهم اعلام نماید.

ماده ۷

۱. کشور عضوی که در قلمرو قضایی آن شخص متهم به ارتکاب یکی از جرایم مذکور در ماده ۴ یافت شده است، در صورت عدم استرداد وی، در موارد پیش‌بینی شده در ماده ۵ پرونده را جهت تعقیب به مقامات صلاحیتدار متبعه تسلیم میدارد.

۲. مقامات صلاحیتدار مذکور تصمیم خود را مطابق همان آیین پیش‌بینی شده در قوانین آن کشور برای رسیدگی به

بزه‌های عادی دارای ماهیت سنگین اتخاذ می‌نمایند. در موارد مندرج در بند ۲ مادة ۵، معیارهای ادله اثبات لازم برای تعقیب و محکومیت به هیچ‌وجه از آنچه که نسبت به موارد مذکور در بند ۱ مادة ۵ اعمال می‌گردد، خفیفتر خواهد بود.

۳. شخصی که به لحاظ ارتکاب هریک از جرایم مندرج در مادة ۴ تحت تعقیب قرار گرفته است، در کلیة مراحل رسیدگی از رفتاری منصفانه برخوردار خواهد بود.

مادة ۸

۱. جرایم مذکور در مادة ۴ در عداد جرایم قابل استرداد در معاهدات استرداد موجود بین کشورهای عضو قلمداد می‌شوند. کشورهای عضو متعهد می‌شوند تا این‌گو نه جرایم را به عنوان جرایم قابل استرداد در هر معاهده استردادی که در آینده بین خود منعقد می‌کنند، بگنجانند.

۲. چنانچه کشور عضوی که در آن استرداد مشروط به وجود معاهده است، تقاضای استردادی را از عضو دیگری

دریافت کند که با آن معاهده استرداد ندارد، میتواند کنوانسیون حاضر را به عنوان مبنای قانونی استرداد درمورد جرایم مورد بحث تلقی نماید. استرداد مشروط به رعایت سایر شرایط پیش‌بینی شده در قانون کشور مورد تقاضا خواهد بود.

۳. کشورهای عضوی که استرداد را مشروط به وجود معاهده استرداد نمیدانند، جرایم مورد بحث را با رعایت شرایط مقرر در قانون کشور مورد تقاضا، به عنوان جرایم قابل استرداد بین خود خواهند شناخت.

۴. به منظور استرداد بین کشورهای عضو این کنوانسیون، و احراز صلاحیت آنها برابر مفاد بند ۱ ماده ۵، جرایم موضوع این معاهده نه تنها در محل وقوع آنها بلکه در سرزمین کشورهای متقارنی استرداد نیز ارتکاب یافته تلقی می‌شوند.

مادة ٩

۱. کشورهای عضو درخصوص رسیدگی کیفری مطروحه درمورد جرایم مندرج در

مادة ٤ از جمله در زمینه ارائه کلیه اسنادی که نزد آنان بوده و برای رسیدگی لازم میباشد، نهایت مساعدة را با یکدیگر به عمل خواهند آورد.

۲. کشورهای عضو تعهدات موضوع بند ۱ این ماده را در چارچوب معاهدات منعقده موجود درخصوص معاوضت قضایی به اجرا درخواهند آورد.

مادة ١٠

۱. هر کشور عضو کنوانسیون مراقبت به عمل خواهد آورد تا آموزش و اطلاعات مربوط به ممنوعیت شکنجه به طور کامل در برنامه آموزشی نیروهای مجری قانون، اعم از نظامی یا غیرنظامی، کارکنان پزشکی، مأموران دولتی و اشخاص دیگر که ممکن است دست اندرکار بازداشت، بازجویی یا برخورد با فرد دستگیر و بازداشت شده یا زندانی باشند، گنجانده شود.

۲. هر کشور عضو، ممنوعیت مذبور را در مقررات و یا دستورالعملهای صادره در

ارتباط با وظایف و مسؤولیت‌های هریک از اشخاص مذبور، درج خواهد کرد.

۱۱ ماده

به منظور پیشگیری از وقوع هرگونه شکنجه، هر کشور عضو کنوانسیون مقررات بازجویی، دستورالعمل‌ها، شیوه‌ها و عملکردها و همچنین آیین بازداشت و رفتار با اشخاصی را که به‌نحوی در یکی از حوزه‌های تحت صلاحیت قضایی آن دستگیر، بازداشت یا زندانی شده‌اند، مورد بازبینی منظم قرار خواهد داد.

۱۲ ماده

هر کشور عضو کنوانسیون مراقبت به عمل خواهد آورد تا مقامات صلاحیتدار آن، در صورت وجود دلایل معقول بر وقوع شکنجه در هر حوزه تحت صلاحیت قضایی آن، به تحقیقات سریع و بیطرفانه مبادرت ورزند.

۱۳ ماده

هرکشور عضو مراقبت به عمل خواهد آورد تا هر شخصی که مدعی شکنجه شدن است بتواند شکایت خود را در حوزه قضایی آن به مراجع صلاحیتدار تسلیم نماید و به این شکایت فوراً و بیطرفانه توسط مراجع مذبور رسیدگی گردد.

ترتیبات حمایتی اتخاذ خواهد شد تا شاکی و شهود به دلیل طرح شکایت و یا ادای شهادت مورد بد رفتاری یا تهدید قرار نگیرند.

۱۴ ماده

۱. هر کشور عضو در چارچوب قوانین خود مراقبت به عمل خواهد آورد تا لطمه واردہ به قربانی شکنجه جبران گردد و وی از حق قابل اجرا برای دریافت خسارت کافی و منصفانه، از جمله امکانات اعاده کامل به وضع سابق برخوردار شود. در صورت مرگ قربانی درنتیجه شکنجه، افراد تهت تکفل او مستحق دریافت خسارت خواهند بود.

۲. مفاد این ماده به هیچوجه به حق
جبران خسارت موجود در قوانین داخلی
برای قربانی یا دیگر اشخاص خدشهای وارد
نمیکند.

مادة ۱۵

هریک از کشورهای عضو مراقبت به عمل
خواهد آورد تا اظهاراتی که قطعاً حاصل
از شکنجه‌اند در هیچ رسیدگی قانونی
به عنوان دلیل مورد استناد قرار نگیرد
مگر علیه شخص متهم به ارتکاب شکنجه
به عنوان دلیل بر بیان چنان اظهاراتی
[تحت شکنجه].

مادة ۱۶

۱. هرکشور عضو تعهد مینماید تا در
سرزمین‌های تحت صلاحیت قضایی خود از
ارتکاب انواع دیگر اقدامات بیرحمانه و
غیرانسانی و یا رفتارها و مجازاتهای
ترذیلی اخف از شکنجه موضوع مادة ۱
توسط و یا به تحریک یا با رضایت یا

سکوت مأموران رسمی و یا اشخاصی که در چنین سمتی عمل می‌کنند، پیشگیری به عمل آورده. به‌ویژه، تعهدات مندرج در مواد ۱۱، ۱۰، ۱۲ و ۱۳ با جایگزین ساختن اشارات انجام شده در مواد مذبور با سایر اشکال اقدامات بيرحمانه و غيرانسانی و رفتارها و مجازاتهای تردیلی مجرّا خواهد بود.

۲. مفاد این کنوانسیون به‌هیچ‌وجه به مقررات مندرج در قوانین داخلی و یا اسناد بین‌المللی دیگر در ارتباط با ممنوعیت مجازاتهای رفتارهای بيرحمانه، غيرانسانی یا تردیلی و یا مقررات ناظر به استرداد و یا اخراج خدشه‌ای وارد نمی‌کند.

بخش دو مادة ۱۷

۱. به‌منظور انجام وظایف آتی‌الذكر در این کنوانسیون کمیته‌ای به‌نام کمیته ضد شکنجه (از این به‌بعد «کمیته») تشکیل خواهد شد. این کمیته از ده نفر

کارشناس مستقل که به داشتن اخلاق عالیة انسانی و شایستگی علمی در زمینه حقوق بشر اشتهر دارند، تشکیل می‌شود. کارشناسان مذبور توسط کشورهای عضو و با رعایت توزیع منصفانه جغرافیایی و سودمندی حضور چند چهره دارای تجربیات حقوقی انتخاب می‌شوند.

۲. اعضای کمیته از میان فهرست نامزدها با رأی مخفی کشورهای عضو برگزیده می‌گردند. هر کشور عضو می‌تواند یک نفر از اتباع خود را نامزد این سمت کند. کشورهای عضو اثرات مثبت نامزد کردن اعضای کمیته حقوق بشر موضوع میثاق بین‌المللی حقوق سیاسی و مدنی را که مایل به خدمت در کمیته ضد شکنجه می‌باشند، مدنظر قرار خواهند داد.

۳. انتخاب اعضای کمیته در جلسه دوستانه کشورهای عضو که به دعوت دبیرکل سازمان ملل متحد تشکیل می‌شود، صورت خواهد گرفت. در جلسات مذبور، که رسماً آنها منوط به حضور دو سوم از کشورهای عضو است، برای عضویت در کمیته کسب بیشترین رأی از اکثریت مطلق آرای

نمایندگان کشورهای عضو حاضر در رأیگیری لازم است.

۴. انتخابات اول حداقل ظرف شش ماه پس از قابل اجرا شدن این کنوانسیون برگزار میگردد. حداقل چهار ماه قبل از تاریخ هر انتخابات، دبیرکل سازمان ملل متحد کتاباً از کشورهای عضو دعوت خواهد کرد تا اسمی نامزدهای خود را ظرف سه ماه تسليم نمایند. دبیرکل فهرست الفبایی نامزدها را با ذکر کشورهای عضو معرفی کننده تهیه و به کشورهای عضو ارسال خواهد کرد.

۵. اعضاي کميته برای مدت چهار سال انتخاب میگردند و انتخاب دوباره آنها در صورت نامزدی مجدد بلامانع است. مع الوصف، پس از دو سال دوره نمایندگی پنج نفر از اعضاي منتخب در انتخابات اول خاتمه مییابد، اسمی این افراد بلافاصله پس از انتخابات از طریق قرعه به وسیله رئيس جلسه مذکور در بند سوم این ماده، اعلام خواهد شد.

۶. در صورت فوت، استعفا و یا ناتوانی یکی از اعضا به هر علت ممکن از

ایفای وظایف خود، کشور عضو نامزد کننده او، مشروط به تصویب اکثربت کشورهای عضو، کارشناس دیگری را از میان اتباع خود برای باقیمانده دوره خدمت او در کمیته منصوب میکند. عدم ابراز پاسخ منفي از جانب نصف و یا بیشتر از نصف کشورهای عضو ظرف شش هفته پس از اطلاع از انتصاب پیشنهادی توسط دبیرکل سازمان ملل متحد، حمل بر موافقت آنها میگردد.

۷. مسؤولیت مخارج اعضای کمیته حين اجرای وظایف مربوطه بر عهده کشورهای عضو است.

۱۸ ماده

۱. کمیته مأموران خود را برای مدت دو سال بر میگزیند و انتخاب مجدد آنها بلامانع است.
۲. آینین رسیدگی کمیته توسط خود آن تدوین میگردد ولی در مقررات مذبور باید از جمله پیش‌بینی گردد که:

الف - برای رسمیت جلسات حضور شش عضو لازم است،

ب - تصمیمات کمیته با رأی اکثربیت اعضاي حاضر اتخاذ ميگردد.

۳. دبیرکل سازمان ملل متحد نیروی انسانی و امکانات لازم را برای اجرای مؤثر وظایف کمیته به شرح مندرج در این کنوانسیون تأمین مینماید.

۴. دبیرکل سازمان ملل متحد جلسه نخست کمیته را منعقد خواهد کرد. جلسات بعدی کمیته در زمانهای تعیین شده در آیین کار کمیته برگزار خواهد شد.

۵. کشورهای عضو عهدهدار مخارج مربوط به برگزاری جلسات کشورهای عضو و کمیته، از جمله بازپرداخت هزینه‌های متحمله توسط سازمان ملل وفق بند ۳ این ماده، درمورد مخارج پرسنلی و سایر امکانات خواهند بود.

۱۹ مادة

١. ظرف یکسال پس از لازم الاجرا شدن کنوانسیون درمورد هر کشور عضو، کشورهای عضو گزارش اقدامات خود درجهت ایفای تعهدات موضوع این کنوانسیون را از طریق دبیرکل سازمان ملل متحد به کمیته ارائه خواهد داد. پس از آن، کشورهای عضو گزارش‌های تکمیلی درمورد تدابیر جدید متخذه و نیز گزارش‌های درخواست شده از طرف کمیته را هر چهار سال یکبار تسلیم مینمایند.
٢. دبیرکل سازمان ملل متحد گزارش‌های واصله را برای کلیه کشورهای عضو ارسال خواهد کرد.
٣. کلیه گزارش‌ها توسط کمیته بررسی می‌گردد و کمیته در صورت صلاحیت نظرات کلی درمورد آن ابراز و آنها را به کشور عضو ذیربسط ار سال مینماید. کشور عضو مذبور می‌تواند دیدگاه‌های خود را در پاسخ به کمیته اعلام دارد.
٤. کمیته می‌تواند رأساً درمورد درج نقطه نظرات خود طبق بند ٣ این ماده و نیز پاسخ واصله از کشور مربوطه، در

گزارش سالانه موضوع ماده ۲۴ اخذ تصمیم کند. درصورت درخواست کشور مورد بحث، کمیته همچنین میتواند یک نسخه از گزارش تسلیمی طبق بند یک این ماده را نیز در گزارش مزبور بگنجاند.

ماده ۲۰

۱. چنانچه کمیته با دریافت اطلاعات موثقی به وجود قراین متقدی از اعمال منظم شکنجه در قلمروی کشور عضو دست یابد، از کشور مزبور دعوت میکند تا در بررسی اطلاعات واصله با کمیته همکاری و نقطه نظرات خود را در این رابطه ارائه کند.

۲. با درنظر گرفتن نقطه نظرهای ارائه شده توسط عضو مورد بحث و نیز سایر اطلاعات در دسترس، کمیته میتواند درصورت احراز ضرورت به یک یا چند نفر از اعضای خود برای انجام تحقیقات

محرمانه و تهیه گزارشی فوري مأموریت
دهد.

۳. درصورت انجام تحقیقات موضوع بند ۲ این ماده، کمیته همکاری کشور عضو مربوطه را جلب خواهد کرد و با موافقت کشور مذبور، میتواند برای انجام تحقیقات از قلمروی آن نیز دیدار کند.

۴. پس از بررسی یافته های عضو یا اعضاي کمیته که طبق بند ۲ این ماده تسلیم شده است، کمیته آنها را به همراه دیدگاه ها یا پیشنهاد هایی که مناسب با شرایط مذبور تشخیص میدهد، به عضو مربوطه منعکس میکند.

۵. کلیه اقدامات کمیته به شرح مندرج در بند های ۱ تا ۴ این ماده محرمانه بوده و در کلیه مراحل آن کمیته همکاری کشور عضو را جلب خواهد کرد. پس از تکمیل اقدامات مربوط به تحقیقات موضوع بند ۲ کمیته میتواند پس از رایزنی با کشور عضو مربوطه نسبت به درج خلاصه ای از نتایج حاصله از اقدامات خود در گزارش سالانه موضوع ماده ۲۴ تصمیم گیری به عمل آورد.

۲۱ ماده

۱. کشور عضو کنوانسیون میتواند هر زمان با رعایت مفاد این ماده اعلام دارد که صلاحیت کمیته را برای دریافت و رسیدگی به گزارش‌های حاکی از ادعای یک کشور عضو در مورد عدم اجرای تعهدات موضوع این کنوانسیون از جانب عضو دیگر به رسمیت میشناسد. دریافت گزارش‌های مذبور و رسیدگی به آنها وفق آیین مندرج در این ماده فقط در صورتی امکان‌پذیر است که عضو تسلیم‌کننده آن طی اعلامیه‌ای صلاحیت کمیته را نسبت به خود به رسمیت شناخته باشد. چنانچه گزارش و اصله درخصوص کشور عضوی باشد که این اعلامیه را تسلیم نکرده باشد، کمیته به آن رسیدگی نخواهد کرد. گزارش‌های دریافتی موضوع این ماده با رعایت آیین زیر رسیدگی خواهد شد:

الف - چنانچه یکی از کشورهای عضو ملاحظه کند که عضو دیگر به مقررات این کنوانسیون ترتیب اثر نمیدهد،

میتواند مراتب را کتاباً به اطلاع آن کشور عضو برساند. کشور دریافت کننده ظرف سه ماه پس از دریافت این مکاتبه با ارسال توضیح یا هرگونه شرح مكتوب موضوع را برای کشور فرستنده روشن نماید. این پاسخ باید در حد امکان و ارتباط، متنضم اشاره به مقررات داخلی و راههای جبرانی بالقوه یا قطعی باشد.

ب - چنانچه ظرف مدت شش ماه پس از وصول مکاتبه اولیه به کشور دریافتکننده، موضوع در حد رضایت دو کشور عضو فیصله نیابد هریک از آنها محق خواهد بود که موضوع را با ارسال یادداشتی برای کمیته و کشور دیگر، به کمیته ارجاع دهد.

ج - کمیته تنها در صورتی به موضوع ارجاعی در حدود این ماده رسیدگی میکند که احراز نماید کلیه طرق و مراجع داخلي با رعایت اصول پذيرفته شده حقوق بين الملل مورد مراجعه قرار گرفته و استقصاء گردیده اند. در مواردي که اجرای

راه حل‌های جبرانی به‌طور نامعقولی به طول انجامد و یا نیل به یک جبران مؤثر برای قربانی نقض این کنوانسیون بعید به نظر آید، این بند رعایت خواهد شد.

د - جلسات کمیته در زمان رسیدگی به گزارش‌های موضوع این ماده محترمانه خواهد بود.

ه - با رعایت مفاد بند فرعی (ج)، و به منظور دستیابی به راه حلی دوستانه بر مبنای احترام به تعهدات موضوع این کنوانسیون، کمیته نهایت همکاری را با کشورهای عضو به عمل خواهد آورد. به این منظور کمیته می‌تواند در صورت اقتضا به تشکیل یک هیأت سازش مبادرت ورزد.

و - کمیته می‌تواند در ارتباط با مسئله ارجاع شده برابر این ماده، از کشورهای عضو مربوطه، به شرح مذکور در بند فرعی (ب) بخواهد تا اطلاعات لازم را ارائه کنند.

ز - کشورهای عضو مذکور در بند فرعی (ب)، حق دارند هنگام رسیدگی به

موضوع در کمیته نماینده داشته و
لوایح خود را به صورت کتبی یا شفاهی
ارائه نمایند.

ج - کمیته ظرف مدت دوازده ماه پس از
تاریخ دریافت یادداشت موضوع بند
فرعی (ب) گزارش خود را ارائه
می‌کند:

یک - در صورت نیل به راه حل مطابق
مفاد مذکور در بند فرعی (ه)، کمیته در
گزارش خود به شرح کوتاهی از وقایع و
راه حل به دست آمده بسنده خواهد کرد؛

دو - در صورت عدم نیل به راه حل مطابق
مفاد مذکور در بند فرعی (ه)، کمیته به
شرح کوتاهی از وقایع اکتفا خواهد کرد.
لوایح مكتوب و سابقة استدلالات شفاهی
کشورهای عضو مربوطه ضمیمه گزارش خواهد
شد. در هر حال، گزارش تهیه شده برای
آگاهی کشورهای عضو مربوطه ارسال خواهد
شد.

۲. مقررات این ماده با صدور اعلامیه
مندرج در بند ۱ این ماده از جانب پنج
کشور از اعضای این کنوانسیون لازم الاجرا
می‌گردد. اعلامیه‌های مذبور به وسیله

کشورهای عضو نزد دبیرکل سازمان ملل متحد تودیع خواهد شد و او رونوشتی از آنها را برای سایر کشورهای عضو ارسال می‌کند. این اعلامیه در هر زمان با اطلاع به دبیرکل قابل رجوع می‌باشد. معهذا این رجوع مانع از ادامه رسیدگی به هر مسئله‌ای که قبل از آن طبق این ماده آغاز گردیده، نخواهد شد. پس از دریافت یادداشت رجوع توسط دبیرکل، هیچ‌گونه گزارش دیگری مطابق این ماده از هیچ دولت عضوی پذیرفته نمی‌شود مگر این‌که کشور عضو مورد بحث اعلامیه جدیدی داده باشد.

۲۲ ماده

۱. هر کشور عضو این کنوانسیون می‌تواند در هر زمان به موجب این ماده اعلام کند که صلاحیت کمیته را برای دریافت و رسیدگی به گزارش‌های افراد مشمول صلاحیت قضایی خود و یا گزارش‌های تهیه شده از جانب افرادی که مدعی هستند قربانی نقض مقررات این کنوانسیون

از جانب يك کشور عضو میباشد، به رسمیت
میشandasد. گزارش مربوط به کشوری که هنوز
چنین اعلامیه‌ای را نداده است، توسط
کمیته تحويل گرفته خواهد شد.

۲. کمیته هرگونه گزارش بینام
تسليمي طبق اين ماده و يا گزارشي را که
به تشخيص وي با سوءاستفاده از حق تقديم
چنین گزارش‌هایی ارائه شده و يا با
مقررات اين کنوانسیون ناسازگار است،
خواهد پذيرفت.

۳. با رعایت مفاد بند ۲، کمیته
هرگونه گزارش‌های تسليمي موضوع مادة
حاضر را به آگاهی کشور عضوي که اعلامیه
موضوع بند يك را صادر نموده و در مظان
نقض مقررات اين کنوانسیون قرار دارد،
خواهد رساند. کشور دریافت‌کننده ظرف شش
ماه توضیحات و يا نظرات کتبی خود را
برای روشن شدن موضوع و احیاناً اقدامات
جبرانی انجام شده توسط آن کشور به
کمیته تسليم خواهد کرد.

۴. کمیته در پرتغالیة اطلاعات
دریافتي از فرد يا به نمایندگی ازسوی
وي و يا از طرف کشور عضو مربوطه، به

گزارش‌های و اصله طبق این ماده رسیدگی خواهد کرد.

۵. کمیته فقط در صورتی به گزارش افراد برابر این ماده رسیدگی خواهد کرد که احراز نماید:

الف - همان موضوع به موجب آین تحقیق یا سازش بین‌المللی دیگری مورد رسیدگی قرار نگرفته و یا تحت رسیدگی نمی باشد؛

ب - فرد مورد نظر به کلیه طرق و مراجع داخلی موجود متوصل شده باشد. چنانچه اعمال راه حل‌های جبرانی با تأخیر نامعقولي روبرو گردد و یا ترمیم مؤثر لطمات وارد به قربانی تجاوز به این کنوانسیون بعید به نظر آید، این قاعده اجرا نخواهد شد.

۶. جلسات کمیته در هنگام رسیدگی به گزارش‌های موضوع این ماده، محترمانه خواهد بود.

۷. کمیته دیدگاه‌های خود را برای دولت عضو مربوطه و فرد گزارش‌کننده ارسال می‌کند.

۸. مقررات این ماده با صدور اعلامیة موضوع بند ۱ این ماده از جانب پنج کشور از اعضاي اين کنوانسيون لازم الاجرا ميگردد. اعلاميه هاي مذبور توسط کشورهای عضو نزد دبيرکل سازمان ملل متحد سپرده خواهد شد و او تصویر آنها را برای سایر کشورهای عضو ارسال مي‌دارد. اين اعلاميه با اطلاع به دبيرکل در هر زمان قابل رجوع مي‌باشد، و اين رجوع به روند رسيدگي به موضوع قبلاً گزارش شده طبق اين ماده خدشه اي وارد نمي‌نماید. پس از وصول اطلاعية رجوع به دبيرکل هيج گزارش ديگري از فرد و يا از جانب وي طبق اين ماده دريافت نخواهد شد مگر اين که کشور عضو مذبور اعلاميه جديدي تسليم کرده باشد.

۲۳ ماده

اعضاي کميته و هيئتهاي سازش ويژه اي که به موجب بند ۱ (ه) ماده ۲۱ منصوب مي‌شوند، از همان امكانات، امتيازات و مصونيتهاي كارشناسان مأمور سازمان ملل متحد به شرح مندرج در مواد مربوطه در

کنوانسیون امتیازات و مصونیتهاي سازمان
ملل متحد برخوردار خواهند بود.

ماده ۲۴

کمیته، گزارش سالانه اي از فعالیتهاي
خود براساس این کنوانسیون را به
کشورهای عضو و مجمع عمومی سازمان ملل
متحد تسلیم مینماید.

بخش سه

ماده ۲۵

۱. این کنوانسیون برای امضای کلیه
کشورها مفتوح است.
۲. [عضویت در] این کنوانسیون مشروط
به تصویب آن است. اسناد تصویب نزد
دبیرکل سازمان ملل متحد تودیع خواهد
شد.

ماده ۲۶

این کنوانسیون برای الحق همه کشورها به آن مفتوح است. الحق با سپردن سند الحق نزد دبیرکل سازمان ملل متحد صورت خواهد گرفت.

مادة ٢٧

۱. این کنوانسیون در روز سی ام پس از تودیع بیستمین سند تصویب یا الحق نزد دبیرکل سازمان ملل متحد اعتبار خواهد یافت.

۲. زمان لازم الاجرا شدن کنوانسیون برای کشورهایی که پس از سپرده شدن بیستمین سند تصویب یا الحق، آن را تصویب کرده یا به آن ملحق می‌شوند، روز سی ام پس از تاریخ تودیع سند تصویب یا الحق توسط خود آن کشور خواهد بود.

مادة ٢٨

۱. هر کشور می‌تواند هنگام امضا یا تصویب کنوانسیون یا الحق به آن اعلام

دارد که صلاحیت کمیته پیش بینی شده در
ماده ۲۰ را به رسمیت نمی‌شناسد.

۲. هر کشور عضوی که برابر بند ۱
این ماده شرطی قائل شده باشد، می‌تواند
هر زمان با آگاه ساختن دبیرکل سازمان
ملل متحد از آن شرط رجوع کند.

۲۹ ماده

۱. هر کشور عضو می‌تواند اصلاحیه‌ای
به این کنوانسیون پیشنهاد و آن را نزد
دبیرکل سازمان ملل متحد ثبت نماید.
دبیرکل اصلاحیه پیشنهادی را برای
کشورهای عضو ارسال و از آنها درخواست
می‌کند چنانچه با تشکیل کنفرانس کشورهای
عضو جهت بررسی و رأی‌گیری در مورد
پیشنهاد مطروحه موافق هستند، مراتب را
به وی اطلاع دهند. چنانچه ظرف چهارماه
از تاریخ چنین اعلامی دست کم یک سوم
کشورهای عضو با برگزاری چنین کنفرانسی
موافق باشند، دبیرکل کنفرانس را ته
نظرارت سازمان ملل متحد منعقد خواهد
کرد. هرگونه اصلاحیه‌ای که با رأی اکثریت

کشورهای عضو حاضر در کنفرانس به تصویب رسد، توسط دبیرکل جهت اعلام قبولی به همه کشورهای عضو تسلیم میگردد.

۲. اصلاحیه مصوب برابر بند ۱ این ماده زمانی قابلیت اجرا مییابد که دو سوم کشورهای عضو این کنوانسیون پذیرش آن اصلاحیه را برابر مقررات قانون اساسی خود به اطلاع دبیرکل سازمان ملل متحد برسانند.

۳. با قابل اجرا شدن اصلاحات پیشنهادی، رعایت آنها برای اعضا یی که آنها را پذیرفته اند الزام آور خواهد بود و سایر کشورهای عضو فقط مکلف به رعایت مقررات این کنوانسیون و هرگونه اصلاحات پذیرفته شده قبلی از جانب خود هستند.

مادة ۳۰

۱. هرگونه اختلاف ناشی از تفسیر یا اجرای این کنوانسیون بین دو یا چند کشور عضو که از طریق مذاکره قابل حل و فصل نباشد، به درخواست یکی از آنها به داوری ارجاع خواهد شد. چنانچه اطراف

اختلاف نتوانند ظرف شش ماه از تاریخ درخواست داوری در مورد تشکیل نهاد داوری توافق کنند، هر یک از آنها میتواند اختلاف را با تسلیم تقاضایی وفق مقررات مندرج در اساسنامه دیوان به دیوان بین‌المللی دادگستری ارجاع دهد.

۲. هر کشور عضو میتواند هنگام امضا یا تصویب یا الحاق به این کنوانسیون اعلام نماید که خود را متعهد به مقررات بند ۱ این ماده نمیداند. سایر کشورهای عضو مأمور به رعایت بند ۱ این ماده در مقابل کشوری که چنین شرطی کرده باشد، نیستند.

۳. هر کشور عضوی که مطابق بند ۲ این ماده شرطی قائل شده باشد، میتواند هر زمان با آگاه ساختن دبیرکل سازمان ملل متحد از آن شرط رجوع کند.

۳۱ ماده

۱. کشورهای عضو میتوانند با اطلاع کتبی به دبیرکل سازمان ملل متحد از عضویت در این کنوانسیون کناره‌گیری

نمایند. این کناره‌گیری یک سال پس از
وصول اطلاعیه مزبور به دبیرکل قطع یت
می‌یابد.

۲. این کناره‌گیری کشور عضو را از
انجام تعهدات مندرج در این کنوانسیون
در ارتباط با هرگونه فعل یا ترك فعل
واقعه قبل از تاریخ قطعیت کناره‌گیری
بری‌الذمه ننموده و به هیچ وجه به ادامه
رسیدگی به مسئله‌ای که پیش از قطعیت
کناره‌گیری تحت بررسی کمیته بوده است،
خدشه‌ای وارد نخواهد کرد.

۳. پس از قطعی شدن کناره‌گیری کشور
عضو، کمیته رسیدگی هیچ موضوع جدیدی را
در ارتباط با آن کشور آغاز نخواهد
نمود.

٣٢ ماده

دبیرکل سازمان ملل متحد مراتب زیر
را به آگاهی همه کشورهای عضو سازمان
ملل متحد و کلیه کشورهایی که این
کنوانسیون را امضا کرده یا به آن ملحق
شده‌اند، خواهد رساند:

الف — امضائات، تصويبات و
الحالات موضوع مواد ۲۵ و ۲۶؛
ب — تاريخ لازم الاجرا شدن این
کنوانسیون برابر مادة ۲۷ و
تاریخ لازم الاجرا شدن هرگونه
اصلاحیة انجام شده به استناد
مادة ۲۹؛
ج — کناره‌گیری از عضویت موضوع
مادة ۳۱.

مادة ۳۳

۱. این کنوانسیون که متون عربی،
چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و
اسپانیایی آن از سندیت و اعتبار واحدی
برخوردار است، نزد دبیرکل سازمان ملل
متحد تودیع خواهد شد.
۲. دبیرکل سازمان ملل متحد رونوشت
صدق این کنوانسیون را برای همه کشورها
ارسال می‌کند.

بخش اسناد . . . ۳۵۱۶

٣٥٣٦ . . . بخش اسناد

بخش اسناد . . . ۳۵۵

٣٥٧٤ . . . بخش اسناد

٣٥٩٤ . . . بخش اسناد

بخش اسناد . . . ۳۶۱۴

٣٦٣٩ . . . بخش اسناد

٣٦٥٤ . . . بخش اسناد

٣٦٧٤ . . . بخش اسناد

٣٦٩﴿ ... بخش اسناد

بخش اسناد . . . ۳۷۱۴

٣٧٣٩ . . . بخش اسناد

٣٧٥٤ . . . بخش اسناد

٣٧٧٤ . . . بخش اسناد

٣٧٩﴿ . . . بخش اسناد

بخش اسناد . . . ۳۸۱۴

٣٨٣٩ . . . بخش اسناد